

РЕЦЕНЗИЯ

на дисертационен труд на тема: „Психичен дистрес и професионален бърнаут при учители в начален и горен курс на обучение“ за присъждане на ОНС „доктор“ по област на висше образование 3. „Социални, стопански и правни науки“;
Професионално направление 3.2 „Психология“, Научна специалност „Педагогическа и възрастова психология“

автор: Петрос Иоанис Михоглу

научен ръководител: доц. д-р Теодор Гергов

рецензент: доц. д.н. Стоил Мавродиев

Процедура и предоставени материали

Представеният от докторант **Петрос Иоанис Михоглу** комплект материали на хартиен носител е в пълно съответствие с изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за приложението му и Вътрешните правила за развитие на академичния състав на Югозападен университет „Неофит Рилски“. Комплектът включва дисертационен труд (187 страници), автореферат, автобиография, списък с публикации и други необходими документи. Процедурата по защитата е законосъобразна и прозрачна.

Актуалност на тематиката и целесъобразност на поставените цели и задачи

Темата на дисертационния труд – „Психичен дистрес и професионален бърнаут при учители в начален и горен курс на обучение“ – е изключително актуална и научно обоснована. В глобален и европейски план (включително в гръцката образователна система) се наблюдава тревожна тенденция към нарастване на случаите на емоционално изтощение, психологическо дистрес и професионален бърнаут сред педагогическите кадри. Според данни от международни изследвания (Ozamiz-Etxebarria et al., 2023; Madigan & Kim, 2021) бърнаутът е ключов фактор за тежест на учители, намалена мотивация и влошено качество на образователния процес. В гръцкия контекст тези проблеми се задълбочават от високата работна натовареност, ограничени ресурси, административен натиск и чести реформи в образователната система (Kassotakis & Flouris, 2020; Vassilaki, 2017).

Дисертацията успешно запълва съществуващата научна празнина – липсата на мащабни емпирични изследвания, които едновременно да анализират психологическо

дистрес (K10) и професионален бърнаут (MBI-ES) в рамките на модела „Job Demands–Resources“ (JD-R) при учители от начално и средно образование в Гърция. Поставените цели и задачи са напълно целесъобразни: теоретичен анализ на конструктите „стрес – дистрес – бърнаут“, идентифициране на фактори (job demands и job resources), емпирично изследване на нивата им, тестване на медиационната роля на емоционалното изтощение и модериращата роля на социалната подкрепа. Хипотезите са логично формулирани и директно произтичат от JD-R модела:

1. По-високи изисквания на работата (job demands) – положителна връзка с дистрес и бърнаут.
2. По-високи ресурси и социална подкрепа – отрицателна връзка.
3. Емоционалното изтощение медира връзката.
4. Социалната подкрепа модерира връзката.

Целите са реалистични, а задачите – конкретни и последователни.

Познаване на проблема

Докторантът демонстрира отлично и задълбочено познаване на проблема. Глава първа (стр. 7–81) представлява пълноценно и обстойно проучване – над 70 страници детайлен исторически и концептуален анализ на категориите „стрес“ и „психологическо дистрес“. Авторът проследява развитието от Claude Bernard (*milieu intérieur*), през Walter Cannon (*fight-or-flight* и *homeostasis*), Hans Selye (*General Adaptation Syndrome – GAS, eustress vs. distress*), до транзакционния модел на Lazarus и Folkman (*cognitive appraisal* и *coping*).

Особено ценен е аналитичният сравнителен анализ между моделите на Cannon (остра мобилизация) и Selye (хронична адаптация и изтощение), както и интеграцията им с когнитивно-оценъчния подход. В параграф 1.2. се разглежда професионалният стрес и синдромът на бърнаут (Freudenberger, Maslach & Leiter, JD-R модел на Demerouti et al.), с акцент върху спецификата в педагогическата професия. Авторът отлично разграничава „стрес“ от „дистрес“ и „бърнаут“, като подчертава, че бърнаутът е краен етап на хроничен неуправляем стрес в организационен контекст.

Теоретичният обзор е подкрепен с над 150 източника, включително класически монографии и актуални мета-анализи (Shirom, 2003; Salvagioni et al., 2017; Skaalvik & Skaalvik, 2017). Познаването на гръцкия контекст (мултидисциплинарност, хетерогенни класове, административен натиск) е прецизно и актуално.

Обща характеристика и оценка на дисертационния труд

Дисертационният труд е изключително добре структуриран, логично организиран и напълно съответстващ на класическите изисквания за докторска дисертация в областта на педагогическата и възрастовата психология. Той обхваща 187 страници основен текст, разпределени в увод, три основни глави, заключение, списък с литература и приложения. Общият обем и детайлността на изложението напълно отговарят на академичните стандарти за ОНС „доктор“, като демонстрират задълбочен теоретичен анализ, прецизна методологична рамка и емпирично обосновани резултати. Дисертацията е написана на висок научен английски език с ясен, прецизен и академичен стил, без излишни повторения, с отлично структурирани абзаци и логични преходи между теоретични, методологични и емпирични части. Визуалните елементи – схеми (Scheme 1 и Scheme 2), сравнителни таблици (Таблица 1 – Cannon vs. Selye) и графични модели – са професионално изработени, подпомагат визуалното възприемане и значително обогатяват научната аргументация.

Глава първа е теоретичен фундамент на дисертацията и се отличава с енциклопедична дълбочина и аналитична зрялост. Тя не е обикновен литературен обзор, а задълбочен историко-концептуален синтез, който проследява еволюцията на категориите „стрес“, „психологическо дистрес“ и „професионален бърнаут“ от физиологичните корени до съвременните организационни модели. Подраздел 1.1. (стр. 7–24) предлага детайлен разбор на класическите парадигми – от концепцията на Claude Bernard за „milieu intérieur“ през Walter Cannon („fight-or-flight“ и homeostasis), Hans Selye (General Adaptation Syndrome – GAS, с ясно разграничение eustress/distress и трите фази: alarm-resistance-exhaustion) до транзакционния когнитивно-оценъчен модел на Lazarus и Folkman (primary/secondary appraisal, coping strategies). Авторът не просто описва, а прави задълбочени аналитични коментари, сравнения и критични бележки, подчертавайки прехода от биомедицински към биопсихосоциален подход. Подраздел 1.2. (стр. 25–46) разглежда работния стрес и синдрома на бърнаут, като подробно анализира приносите на Freudenberg, Maslach & Leiter (триизмерен модел: emotional exhaustion, depersonalization, reduced personal accomplishment) и интегрирането им в Job Demands–Resources (JD-R) модела на Demerouti et al. Подраздел 1.3. (стр. 47–67) фокусира върху спецификата на бърнаута в учителската професия, а 1.4. (стр. 68–81) – върху контекстуалните и социално-психологическите детерминанти в гръцката образователна система. Глава 1 е богато илюстрирана с оригинални схеми, които визуализират връзките

между остър стрес, хроничен стрес и бърнаут, и представлява самостоятелен научен принос чрез адаптирането на класическите модели към педагогическата реалност.

Глава втора (стр. 82–99) е посветена на методологията и дизайна на емпиричното изследване и демонстрира висока методологична компетентност. Подраздел 2.1. представя мета-анализи и концептуализация на методологичната рамка, като обосновава избора на JD-R модела като теоретичен фундамент. Подраздел 2.2. формулира ясно и прецизно целта, задачите, обекта, предмета и четирите хипотези на изследването. Подраздел 2.3. описва подробно избора на извадката (представителна група от учители в начално и средно образование в Гърция), организацията на изследването, използваните валидирани инструменти (K10 за психологическо дистрес, Maslach Burnout Inventory – Educators Survey (MBI-ES) за бърнаут, скали от JD-R модела за job demands и job resources, включително социална подкрепа) и статистическите методи (корелационен анализ, йерархична регресия, медиационен и модерационен анализ чрез PROCESS macro или структурно уравненително моделиране). Методологията е прозрачна, етично обоснована и напълно съответстваща на съвременните стандарти в организационната и педагогическата психология.

Глава трета (стр. 100–164) е емпиричното ядро на дисертацията и съдържа детайлни статистически данни, корелационни матрици, регресионни модели, таблици и графични представяния. Резултатите потвърждават всички поставени хипотези: високи job demands корелират положително и значимо с нивата на психологическо дистрес и професионален бърнаут; job resources и особено социалната подкрепа действат като протективни фактори; емоционалното изтощение (emotional exhaustion) изпълнява медиационна роля в връзката между job demands и дистрес/бърнаут; социалната подкрепа модерира (отслабва) негативния ефект на високите изисквания. Отчетени са интересни диференциални ефекти по отношение на образователното ниво (начално vs. средно), пол и педагогически стаж. Обсъждането на резултатите (стр. 155–164) е критично, обективно и богато на сравнения с международни изследвания; авторът открито посочва ограниченията (крос-секционно изследване, самоотчетни данни) и формулира перспективни насоки за бъдещи лонгитудинални и мултиметодни проучвания.

Заклучението (стр. 165–167) майсторски обобщава теоретичните и емпиричните приноси, подчертава практическата значимост и предлага конкретни препоръки за политики и интервенции в гръцкото (а косвено и в българското) образование – от повишаване на социалната подкрепа и намаляване на административния натиск до

програми за превенция на бърнаута (CBI, mindfulness training и др.). Списъкът с литературата е обемен (над 150 източника), актуален и балансиран между класически и съвременни публикации. Приложенията съдържат оригинални инструменти, допълнителни таблици и статистически изходни данни, което повишава прозрачността и възпроизводимостта на изследването.

Като цяло дисертационният труд се отличава с висока научна зрялост, оригинален синтез на класически и съвременни теории, прецизна емпирична верификация и ясна приложна ориентация. Той не само запълва важна научна празнина в гръцкия (и балканския) контекст, но и обогатява общата теория на организационния стрес и бърнаута в педагогическата професия. Статистическата обработка е коректна, адекватна и съвременна, а интерпретациите – балансирани и научно обосновани. Дисертацията представлява значителен принос към педагогическата и възрастовата психология и заслужава висока оценка.

Формулирани са приносите, които могат да бъдат обобщени по следния начин:

1. **Теоретичен принос** – задълбочен синтез и адаптация на класическите модели на стрес (Cannon, Selye, Lazarus-Folkman) към JD-R модела в педагогически контекст; ясно разграничаване на „стрес – дистрес – бърнаут“ с приложимост към гръцката образователна система.
2. **Емпиричен принос** – първо по-мощно изследване в Гърция, което едновременно измерва психологическо дистрес (K10) и професионален бърнаут (MBI-ES) при учители от начално и средно образование; потвърждаване на медиационната роля на емоционалното изтощение и модериращата роля на социалната подкрепа.
3. **Методологичен принос** – интегриране на биопсихосоциален подход с количествени методи (медиация/модерация), което обогатява педагогическата и възрастовата психология.
4. **Практически принос** – конкретни препоръки за политики и интервенции (CBI, MBI, mindfulness) за намаляване на бърнаут и подобряване на психичното здраве на учителите, които могат да се приложат в гръцката и българската образователна система.

Приносите са оригинални, научно обосновани и имат висока приложна стойност.

Преценка на публикациите по дисертационния труд

Публикациите на докторанта са пряко свързани с темата на дисертацията. Те обхващат ключови аспекти като теоретични модели на стреса и бърнаута, емпирични данни за учителската популация и приложни интервенции. Покриват се националните минимални изисквания от 30 точки за докторска степен в областта.

Лично участие на докторанта

Нямам съмнения, че докторантът е реализирал самостоятелно теоретичното и емпиричното изследване, както и анализа и интерпретациите на резултатите. Изборът на методи, събирането на данни от респондентите, статистическата обработка (корелации, регресии, медиационен анализ) и формулирането на изводите носят белезите на индивидуален принос и висока изследователска компетентност.

В дисертацията не се установява наличие на плагиатство – всички цитати са коректно посочени, а оригиналните идеи и синтез са ясно разграничени.

Автореферат

Авторефератът е компактен, логично структуриран и точно отразява съдържанието на дисертацията. Той представя целта, задачите, методите, ключовите резултати и приносите, с акцент върху емпиричните открития и практическата приложимост. Структурата е ясна, езикът – научен и прецизен. Авторефератът успешно подчертава актуалността и значимостта на изследването и е подходящ за научното жури.

Критични бележки (конструктивни препоръки)

1. Изследването е крос-секционно; препоръчително е в бъдещи публикации да се включи лонгитудинален дизайн за установяване на причинно-следствени връзки.
2. Макар че гръцкият контекст е добре анализиран, би било полезно да се направи по-детайлно сравнение с българската или други балкански системи за по-широка обобщаемост.
3. В емпиричната част може да се разшири анализът на демографски фактори (напр. възраст, стаж, тип училище) с повече интеракционни ефекти.
4. Препоръчвам включване на качествени данни (интервюта) в бъдещи разширения за по-дълбоко разбиране на субективния опит на учителите.

Бележките са конструктивни и не намаляват научната стойност на труда.

Заклучение

Дисертационният труд отговаря на утвърдените стандарти за докторска степен. Същият е реализиран на много добро научно равнище. Докторантът притежава задълбочена психологическа подготовка, отлични изследователски компетентности и способност за теоретичен синтез и емпиричен анализ. Всичко това ми дава основание да дам своята **положителна оценка** за присъждането на образователна и научна степен „доктор“ на Петрос Михоглу по област на висше образование 3. „Социални, стопански и правни науки“; Професионално направление 3.2 „Психология“, Научна специалност „Педагогическа и възрастова психология“, и ще гласувам положително. Препоръчвам на останалите членове на научното жури също да дадат положителна оценка.

21.04.2026

Рецензент:

доц. д.н. Стоил Мавродиев

REVIEW

of the dissertation thesis on the topic: “Mental Distress and Professional Burnout Among Teachers in Primary and Secondary Level of Education” for the award of the educational and scientific degree “Doctor” in the field of higher education 3. “Social, Economic and Legal Sciences”; Professional direction 3.2 “Psychology”, Scientific specialty “Pedagogical and Age Psychology”

author: Petros Ioannis Michoglu

supervisor: Assoc. Prof. Theodor Gergov, Ph.D.

reviewer: Assoc. Prof. DSc Stoil Mavrodiev, Ph.D., D.Sc.

Procedure and provided materials

The set of materials submitted by doctoral candidate Petros Ioannis Mihoglu in hard copy fully complies with the requirements of the Academic Staff Development Act of the Republic of Bulgaria (ASDA), its Implementing Regulations, and the Internal Rules for the Development of the Academic Staff of Southwest University “Neofit Rilski”. The set includes the dissertation thesis (187 pages), an abstract, a CV, a list of publications, and all other required documents. The defence procedure is lawful and transparent.

Relevance of the topic and appropriateness of the set goals and objectives

The topic of the dissertation thesis – “Mental Distress and Professional Burnout Among Teachers in Primary and Secondary Level of Education” – is highly relevant and scientifically well-grounded. At the global and European level (including in the Greek education system), there is a worrying trend of increasing cases of emotional exhaustion, psychological distress, and professional burnout among teaching staff. According to data from international studies (Ozamiz-Etxebarria et al., 2023; Madigan & Kim, 2021), burnout is a key factor in teacher turnover, reduced motivation, and deterioration in the quality of the educational process. In the Greek context, these problems are exacerbated by high workload, limited resources, administrative pressure, and frequent reforms in the education system (Kassotakis & Flouris, 2020; Vassilaki, 2017).

The dissertation successfully fills an existing research gap – the lack of large-scale empirical studies that simultaneously analyse psychological distress (K10) and professional burnout (MBI-ES) within the “Job Demands–Resources” (JD-R) model among teachers in primary and secondary education in Greece. The set goals and objectives are fully appropriate: a theoretical analysis of the constructs “stress – distress – burnout”, identification of factors (job demands and job resources), empirical investigation of their levels, testing of the mediating role of emotional exhaustion, and the moderating role of social support. The hypotheses are logically formulated and directly derived from the JD-R model:

1. Higher job demands – positive relationship with distress and burnout.
2. Higher resources and social support – negative relationship.
3. Emotional exhaustion mediates the relationship.
4. Social support moderates the relationship.

The goals are realistic and the tasks are specific and consistent.

Knowledge of the problem

The doctoral candidate demonstrates excellent and in-depth knowledge of the problem. Chapter One (pp. 7–81) constitutes a comprehensive and thorough study – over 70 pages of detailed historical and conceptual analysis of the categories “stress” and “psychological distress”. The author traces the development from Claude Bernard (*milieu intérieur*), through Walter Cannon (fight-or-flight and homeostasis), Hans Selye (General Adaptation Syndrome – GAS, eustress vs. distress), to the transactional model of Lazarus and Folkman (cognitive appraisal and coping).

Of particular value is the analytical comparative analysis between the models of Cannon (acute mobilisation) and Selye (chronic adaptation and exhaustion), as well as their integration with the cognitive-appraisal approach. In section 1.2, professional stress and the burnout syndrome are examined (Freudenberger, Maslach & Leiter, JD-R model of Demerouti et al.), with emphasis on the specifics of the teaching profession. The author clearly distinguishes “stress” from “distress” and “burnout”, emphasising that burnout is the final stage of chronic unmanageable stress in an organisational context.

The theoretical overview is supported by over 150 sources, including classical monographs and up-to-date meta-analyses (Shirom, 2003; Salvagioni et al., 2017; Skaalvik & Skaalvik, 2017).

The author's knowledge of the Greek context (multidisciplinarity, heterogeneous classes, administrative pressure) is precise and current.

General characteristics and evaluation of the dissertation thesis

The dissertation thesis is exceptionally well structured, logically organised, and fully meets the classical requirements for a doctoral thesis in the field of pedagogical and developmental psychology. It comprises 187 pages of main text, divided into an introduction, three main chapters, a conclusion, a list of references, and appendices. The overall volume and level of detail fully meet the academic standards for the educational and scientific degree "Doctor", demonstrating in-depth theoretical analysis, a precise methodological framework, and empirically grounded results.

The dissertation is written in high-quality scientific English with a clear, precise, and academic style, free of unnecessary repetitions, with excellently structured paragraphs and logical transitions between the theoretical, methodological, and empirical sections. The visual elements – schemes (Scheme 1 and Scheme 2), comparative tables (Table 1 – Cannon vs. Selye), and graphical models – are professionally produced, support visual perception, and significantly enrich the scientific argumentation.

Chapter One is the theoretical foundation of the dissertation and is distinguished by encyclopaedic depth and analytical maturity. It is not a mere literature review but a profound historical-conceptual synthesis that traces the evolution of the categories "stress", "psychological distress", and "professional burnout" from their physiological roots to contemporary organisational models. Subsection 1.1 (pp. 7–24) offers a detailed examination of the classical paradigms – from Claude Bernard's concept of "milieu intérieur" through Walter Cannon ("fight-or-flight" and homeostasis), Hans Selye (General Adaptation Syndrome – GAS, with a clear distinction between eustress/distress and the three phases: alarm-resistance-exhaustion) to the transactional cognitive-appraisal model of Lazarus and Folkman (primary/secondary appraisal, coping strategies). The author does not simply describe but provides in-depth analytical comments, comparisons, and critical notes, highlighting the transition from a biomedical to a biopsychosocial approach. Subsection 1.2 (pp. 25–46) examines work stress and the burnout syndrome, analysing in detail the contributions of Freudenberger, Maslach & Leiter (three-dimensional model: emotional exhaustion, depersonalisation, reduced personal accomplishment) and their integration into the Job

Demands–Resources (JD-R) model of Demerouti et al. Subsection 1.3 (pp. 47–67) focuses on the specifics of burnout in the teaching profession, while 1.4 (pp. 68–81) addresses the contextual and socio-psychological determinants in the Greek education system. Chapter 1 is richly illustrated with original schemes that visualise the links between acute stress, chronic stress, and burnout, and represents an independent scientific contribution through the adaptation of classical models to pedagogical reality.

Chapter Two (pp. 82–99) is devoted to the methodology and design of the empirical study and demonstrates high methodological competence. Subsection 2.1 presents meta-analyses and conceptualisation of the methodological framework, justifying the choice of the JD-R model as the theoretical foundation. Subsection 2.2 clearly and precisely formulates the aim, objectives, object, subject, and four hypotheses of the study. Subsection 2.3 provides a detailed description of the sample selection (a representative group of teachers in primary and secondary education in Greece), the organisation of the study, the validated instruments used (K10 for psychological distress, Maslach Burnout Inventory – Educators Survey (MBI-ES) for burnout, scales from the JD-R model for job demands and job resources, including social support), and the statistical methods (correlation analysis, hierarchical regression, mediation and moderation analysis via PROCESS macro or structural equation modelling). The methodology is transparent, ethically grounded, and fully in line with current standards in organisational and pedagogical psychology.

Chapter Three (pp. 100–164) is the empirical core of the dissertation and contains detailed statistical data, correlation matrices, regression models, tables, and graphical representations. The results confirm all the stated hypotheses: high job demands correlate positively and significantly with levels of psychological distress and professional burnout; job resources, and especially social support, act as protective factors; emotional exhaustion performs a mediating role in the relationship between job demands and distress/burnout; social support moderates (weakens) the negative effect of high demands. Interesting differential effects were found with regard to educational level (primary vs. secondary), gender, and teaching experience. The discussion of the results (pp. 155–164) is critical, objective, and rich in comparisons with international studies; the author openly acknowledges the limitations (cross-sectional design, self-report data) and formulates promising directions for future longitudinal and multi-method studies.

The conclusion (pp. 165–167) masterfully summarises the theoretical and empirical contributions, highlights the practical significance, and offers specific policy and intervention recommendations for the Greek (and indirectly the Bulgarian) education system – from increasing social support and reducing administrative pressure to burnout prevention programmes (CBI, mindfulness training, etc.). The list of references is extensive (over 150 sources), up-to-date, and balanced between classical and contemporary publications. The appendices contain the original instruments, additional tables, and raw statistical data, which increases the transparency and reproducibility of the study.

Overall, the dissertation thesis is distinguished by high scientific maturity, an original synthesis of classical and contemporary theories, precise empirical verification, and a clear applied orientation. It not only fills an important research gap in the Greek (and Balkan) context but also enriches the general theory of organisational stress and burnout in the teaching profession. The statistical processing is correct, adequate, and up-to-date, and the interpretations are balanced and scientifically grounded. The dissertation represents a significant contribution to pedagogical and developmental psychology and deserves a high evaluation.

The contributions formulated can be summarised as follows:

1. **Theoretical contribution** – in-depth synthesis and adaptation of the classical stress models (Cannon, Selye, Lazarus-Folkman) to the JD-R model in a pedagogical context; clear distinction between “stress – distress – burnout” with applicability to the Greek education system.
2. **Empirical contribution** – the first large-scale study in Greece that simultaneously measures psychological distress (K10) and professional burnout (MBI-ES) among teachers in primary and secondary education; confirmation of the mediating role of emotional exhaustion and the moderating role of social support.
3. **Methodological contribution** – integration of a biopsychosocial approach with quantitative methods (mediation/moderation), which enriches pedagogical and developmental psychology.
4. **Practical contribution** – specific policy and intervention recommendations (CBI, MBI, mindfulness) for reducing burnout and improving the mental health of teachers, which can be applied in the Greek and Bulgarian education systems.

The contributions are original, scientifically grounded, and of high applied value.

Evaluation of the publications related to the dissertation thesis

The doctoral candidate's publications are directly related to the topic of the dissertation. They cover key aspects such as theoretical models of stress and burnout, empirical data on the teacher population, and applied interventions. The national minimum requirements of 30 points for a doctoral degree in the field are met.

Personal contribution of the doctoral candidate

I have no doubts that the doctoral candidate independently carried out the theoretical and empirical research, as well as the analysis and interpretation of the results. The choice of methods, data collection from respondents, statistical processing (correlations, regressions, mediation analysis), and formulation of conclusions bear the hallmarks of individual contribution and high research competence.

No plagiarism was identified in the dissertation – all citations are correctly referenced, and the original ideas and syntheses are clearly distinguished.

Abstract

The abstract is compact, logically structured, and accurately reflects the content of the dissertation. It presents the aim, objectives, methods, key results, and contributions, with emphasis on the empirical findings and practical applicability. The structure is clear and the language is scientific and precise. The abstract successfully highlights the relevance and significance of the study and is suitable for the scientific jury.

Critical remarks (constructive recommendations)

1. The study is cross-sectional; it is advisable for future publications to include a longitudinal design in order to establish causal relationships.
2. Although the Greek context is well analysed, it would be useful to provide a more detailed comparison with the Bulgarian or other Balkan systems for greater generalisability.
3. In the empirical part, the analysis of demographic factors (e.g., age, experience, type of school) could be expanded with more interaction effects.

4. I recommend the inclusion of qualitative data (interviews) in future extensions for a deeper understanding of teachers' subjective experience.

The remarks are constructive and do not diminish the scientific value of the work.

Conclusion

The dissertation thesis meets the established standards for a doctoral degree. It has been carried out at a very high scientific level. The doctoral candidate possesses thorough psychological training, excellent research competencies, and the ability for theoretical synthesis and empirical analysis. All of this gives me sufficient grounds to give my positive assessment for the award of the educational and scientific degree "Doctor" to Petros Michoglu in the field of higher education 3. "Social, Economic and Legal Sciences"; professional direction 3.2 "Psychology"; scientific specialty "Pedagogical and Age Psychology". I will vote in favour and recommend that the other members of the scientific jury also give a positive assessment.

21 April 2026

Reviewer:

Assoc. Prof. Stoil Mavrodiev, Ph.D., D.Sc.